

har gjort deres Pligt i 1916 i Henseende til at dyrke Rug som sædvanlig. Det kan ogsaa gøres gældende, at det var uhyre vanskelige Vejrforhold, og desuden kunde de ikke, i hvert Fald ikke alle, tænke sig, at det vilde forvalde saa betydelige Vanskeligheder, som det gjorde, og bidrage til, at vi ikke fik saa stort et Kvantum af de Kornsorter, vi i saa høj Grad havde Brug for. Man kan heller ikke udtale sig saaledes, fordi en enkelt har baaret sig saadan ad. Vi har set et enestaaende Tilfælde paa Koldingegnen, hvor en Husmand har protesteret imod at aflevere sin Beholdning af Korn; han mødte med Vaaben i Haand for at værges sig overfor Øvrigheden. Vedkommende har nu fået en meget streng Dom, og jeg vil heller ikke tage ham i Forsvar. Det forekommer mig imidlertid, at Dommen er uhyre streng — den bliver sandsynligvis nok appelleret til Højesteret —, idet han er idømt 100 Dages Fængsel. Men dette Tilfælde kan man altsaa ikke fremdrage som Bevis — det er der heller ikke nogen, der har gjort — for, at Landbruget overhovedet ikke vil gøre sin Pligt. Det kan jo ogsaa være, at denne Mand, der naturligvis ikke havde Lov til at gøre, som han har gjort — jeg ved ikke, om han er Socialdemokrat eller Radikal, eller hvad han er i politisk Henseende —, havde tænkt paa et Ord, som en af de ledende Socialdemokrater, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) en Gang har udtalt: Lov er Lov, og Lov skal holdes, hvis man kan, og hvis man vil; det kan jo være, at han netop har tænkt noget saadant. I al Almindelighed, vil jeg hævde, har Landbostanden gjort sin Pligt. Men man tror fejl, hvis man antager, at Landmændene i Fremtiden vil finde sig i den Slags Bestemmelser, som de har maattet finde sig i under Krigen; der vil blive Kamp derom, det kan der ikke være Tvivl om.

Valget nærmer sig, og det mærker man tydeligt paa de faldne Udtalelser. Det er jo ogsaa netop det, vi skal have klaret ved Finanslovbehandlingen, hvorledes de forskellige Partier staar overfor hinanden og overfor de vigtige Spørgsmaal, vi skal gaa til Valg paa. Her maa man undskylde, at vi ikke ser saaledes paa den nuværende radikale Regering som adskillige ærede Socialdemokrater, vi kan ikke holde saadanne Lovtaler, som der er blevet holdt fra den Side. Vi har nemlig i frisk Minde, hvad der gik forud for Valget i 1913. Det ærede Medlem for Odense

Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde, at vi blev ikke mindre, hvis vi anerkendte Regeringens dygtige Ledelse under Krigen. Vi indrømmer — og i den Henseende kan jeg godt slutte mig til den ærede sidste Taler —, at der findes dygtige Mænd indenfor den nuværende Regering, men vi erindrer, som sagt, hvad der gik forud for Valget i 1913, hvor smaalig deres Kritik i mange Henseender var overfor den sidende Regering og det førende Parti her i Tinget. Den højtærede Indenrigsminister har en Gang for ikke ret længe siden ved et Møde i Hjørring udtalt, at man maatte bede sig fritaget for det politiske Puslespil. Det er rigtigt, at der i mange Henseender er lovlige megen Smaalighed indenfor det politiske Liv herhjemme, men netop ved denne Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister kom jeg i Tanker om, at er der nogen, som har drevet politisk Puslespil, er det det radikale Parti forud for dette Valg for at styrte den Regering, der havde fremsat det mest frisindede Grundlovsforslag, vi nogen Sinde har set her i Landet. Derfor kunde jeg godt tænke mig, at der var en Del Radikale, som ved det kommende Valg maaske kom i Tanker om, at de i den fremtidige politiske Kamp hører hjemme i Venstres Rækker.

Sikkert er det i alt Fald, at Venstre gaar selvstændigt til Valg, som det er udtalt af vor Ordfører og ogsaa af andre, hvad der saa siden sker fra andre politiske Partiers Side. Vi hørte for et Øjeblik siden det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) belyse paa en saa udmærket Maade gennem Udtalelser af radikale Ministre og Socialdemokrater, at de har ment, det saa absolut var Valglovens Forudsætning, at hvert Parti skulde gaa til Valg for sig for paa den Maade at se, hvorledes den nye Valglov overhovedet vilde virke. Der er imidlertid stor Sandsynlighed for en Alliance mellem det radikale og det socialdemokratiske Parti, og det er der ingen Magt, der kan forhindre; at indgaa en saadan Alliance har de Lov til. Men det kunde alligevel være, at adskillige radikale Vælgere fandt, at det var et Brud paa det, som i sin Tid blev erkendt fra alle Sider som Forudsætning for Valgloven, nemlig at hvert Parti skulde gaa selvstændigt til Valg. Jeg har i alt Fald nogen Medfølelse med en Del ærede Landborepræsentanter, som skal gaa til Valg Arm i Arm med bl. a. det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen). Han har